

Územný plán mesta Trenčín. Zmeny a doplnky č. 2 – Terminál. Prejednanie hromadnej pripomienky – park – 5. časť.

V tomto článku budem reagovať na otázku ktorá mi prišla vo viacerých podobách od ľudí reagujúcich na moje články. Ak by som tieto rôzne formulované otázky zhrnul do jednej vyzerala by asi takto:

„Čo malo mesto v prípade parkov robiť?“

Najjednoduchšou odpoveďou by bolo povedať:

„Nič!“

To je ale asi príliš stručné. Tak to rozvediem.

Na akýmkoľvek zásahom do platného územného plánu, za akoukoľvek zmenou v ňom musí byť konkrétny dôvod. Zásahy môžu byť rôzne a aj dôvody môžu byť rôzne. Teraz sa pozriem len na zmenu regulatívov pre mestské parky.

V súčasnosti platia jednoduché a jasné regulatívy tak, ako som ich popísal v predchádzajúcich článkoch. Na ich zmenu musí byť nejaký dôvod. A keďže ide o zmeny ktoré majú platiť pre všetky parky na území mesta, nie len pre jede, mali by byť týmito dôvodmi problémy ktoré bránia v zmysluplnom využívaní parkov v rámci celého mesta. Nie len v jednom z nich.

Keďže redukcia plôch zelene v parkoch ktorá môže byť priamym dôsledkom navrhovaných zmien je spoločensky veľmi citlivou otázkou mal by tu panovať v rámci mesta celospoločenský konsenzus. (dohoda)

Inak povedané.

Pre zmenu regulatívov by mala byť jasná celospoločenská objednávka. Obyvatelia mesta by mali pociťovať potrebu takejto zmeny. To som ale v Trenčíne nespozoroval.

Druhou možnosťou ktorú mesto malo, je ich iniciatíva. Pravdepodobne podľa mesta existuje nejaký dôvod pre ktorý treba zmeniť regulatívy pre všetky parky v meste. Ak takýto dôvod existuje malo by mesto s ním oboznámiť svojich obyvateľov a navrhované zmeny vychádzajúce z tohto dôvodu s nimi prediskutovať. Ak následne vznikne v rámci mesta celospoločenská dohoda na potrebe týchto zmien, tak až potom by malo mesto navrhnúť tieto zmeny ako súčasť zmien územného plánu.

Takto nejako si predstavujem otvorené mesto a participáciu jeho obyvateľov na jeho rozvoji. Mesto by mal zaujímať názor jeho občanov na konkrétne otázky ktoré budú ovplyvňovať ich život nie len za 50 rokov, ale obrazne povedané, aj na tie, ktoré ho budú ovplyvňovať už zajtra.

Spýtať sa obyvateľov mesta na to ako chcú aby raz, v ďalekej budúcnosti, vyzeralo ich mesto je veľmi „pohodlné“ keďže to nikoho k ničomu nezaväzuje. Ale spýtať sa občanov ako chcú, aby napríklad vyzerali parky v ich meste už „zajtra“, či „pozajtra“ a potom ich názor presadzovať aj proti silnému investorovi a presvedčiť ho, že požiadavky obyvateľov sú na prvom mieste, tak to už chce viac odvahy.

Osobne som presvedčený, že celospoločenská objednávka na zmenu regulatívov pre mestské parky neexistuje, že takáto celospoločenská potreba tu nie je a preto ani nie je žiaden dôvod ich meniť.

Ak mesto pociťuje potrebu zmien len v jednom z mestských parkov, nech to priamo povie a nech hľadá spôsob, ako tieto konkrétne zmeny v konkrétnom parku a z konkrétnych dôvodov vysvetlí obyvateľom tak, aby ich títo aj pochopili a prijali.

Ak si predstavitelia mesta myslia že investorovi „autobusového terminálu“ treba ustúpiť, tak nech to na rovinu povedia. Ak sú predstavitelia mesta presvedčení že v predstaničnom priestore

sa nedá bez zásahu do parku postaviť funkčný autobusový terminál tak nech to povedia. Ak si myslia, že je tam na to málo miesta, tak nech to povedia.

Ale je aj celkom dobre možné, že sa tam autobusový terminál zmestí aj bez zásahov do parku. Je celkom možné, že je tam dostatok miesta. A je celkom možné, že ani tak nejde o autobusový terminál. Je celkom možné, že dôvody sú celkom iné.

K týmto záverom ma vedie moja dlhoročná projektová prax architekta ktorý si vie celkom dobre v týchto priestoroch predstaviť autobusový terminál zo všetkým, čo k nemu patrí a to aj bez potreby zasahovať do parku a bez potreby zásadným spôsobom meniť dopravnú štruktúru v tomto priestore. A iste nie som jediným architektom ktorý by si na takto zadanú úlohu trúfol.

A ešte na záver jedna poznámka:

Kdesi na začiatku tejto série článkov o mestských parkoch som napísal, že neviem ako sa mesto rozhodne. Dnes to už viem. Mesto sa rozhodlo všetky pripomienky k zmenám navrhovaným pre mestské parky zamietnuť. V úradnej reči povedané :

„Záver k bodu 2:“

„Mesto Trenčín neakceptuje pripomienku vznesenú k zásahu objektu do parku “

„Záver k bodu 3:“

„Mesto Trenčín ako orgán územného plánovania neakceptuje pripomienky k zmene regulatívu UD – územie dopravných zariadení“

„Bod 4 – pripomienky k funkčnému regulatívu UD 01A v časti minimálny podiel zelene“

„Tento bod sa samostatne na prerokovaní pripomienok neriešil, nakoľko bezprostredne súvisí s problematikou bodu č.3“

Toľko k parkom a mestskej zeleni.

V ďalších článkoch sa budem postupne venovať navrhovaným zmenám v doprave a vo funkčnom využití územia.

Autor: **Akad.arch.Ing. Igor Mrva**

Pridané: 26.02.2015